

بسمه تعالی

اماکن مرتبط با زندگی و مبارزات خانم مرضیه حدیدچی (دباغ)

خانه هنری و رسانه ای دیما

ردیف	نام مکان	سال مرتبط	ارتباط با خانم دباغ
1	محلہ غیاثی	1355-1342	فعالیت های سیاسی خود را از سال 1346 که در این محلہ زندگی میکردند، آغاز کردند
2	مسجد موسی بن جعفر	1353-1346	خانم دباغ در کلاسها و سخنرانی های آیت الله سعیدی که در این مسجد تشکیل می شد شرکت می کردند.
3	منزل آیت الله سعیدی	1350-1348	آیت الله سعیدی، برای گروهی از بانوان در منزل خویش جلساتی تشکیل داد و به تدریس جامع المقدمات و.. پرداخت. خانم دباغ در این جلسات شرکت میکردتند.
4	موزه عبرت	1352	در سال 1352 خانم دباغ را دستگیر و به این مکان آوردند و وی در این مکان را بسیار شکنجه دادند
5	زندان قصر	1352 و 1353	وی در سالهای 52 و 53 در این زندان حبس بودند.
6	منزل امام در نجف	1356	خانم دباغ برای کسب تکلیف از امام، به نجف رفته و در این مکان با حضرت امام دیدار نمودند.
7	کلیسای سن مری	1356	محل اعتصاب غذا کلیسای سن مری در شهر پاریس بود. خانم دباغ در این اعتصاب شرکت داشتند.
8	دمشق: آرامگاه دکتر شریعتی	1356	خانم دباغ در سال 56 به همراه جمعی از مبارزین برای مراسم دفن دکتر شریعتی به این مکان آمدند.
9	منزل امام در نوفل لو شاتو	1357	خانم دباغ از مهر 57 تا بهمن 57 در این مکان همراه امام خمینی بودند.
10	منزل امام در جماران	1367-1358	خانم دباغ برای دیدار با امام بین سال های 58 تا 67 به این مکان می آمدند.
11	سپاه پاسداران همدان	1360-1358	خانم دباغ در سال های اولیه انقلاب فرمانده سپاه پاسداران همدان بودند.
12	مجلس شورای اسلامی	1367-1363	خانم دباغ در دوره های دوم و سوم و پنجم مجلس شورای اسلامی در این مکان به عنوان نماینده مجلس حضور یافتند
13	کاخ کرملین	1367	در سال 1367، در هیئت حامل نامه امام به گورباچف به این کاخ آمد.

محله گیائی

این محله یکی از قدیمی ترین محله های تهران می باشد، این محله واقع در منطقه 14 شهرداری می باشد و محدوده جغرافیایی محله گیائی به شرح ذیل می باشد.

از شمال، اتوبان شهید محلاتی

از غرب، خیابان مخبر جنوبی

از شرق، خیابان اکبرآبادی

از جنوب خیابان خاوران

ضمناً مرکز این محله میدان آیت الله سعیدی می باشد.

ارتباط با خانم دباغ: فعالیت های سیاسی خود را به طور جدی از سال 1346

هنگامی که در این محله زندگی میکردند، آغاز کردند. مسجد موسی بن جعفر

و منزل آیت الله سعیدی که در این محله بود، پایگاه فعالیت های سیاسی بوده است.

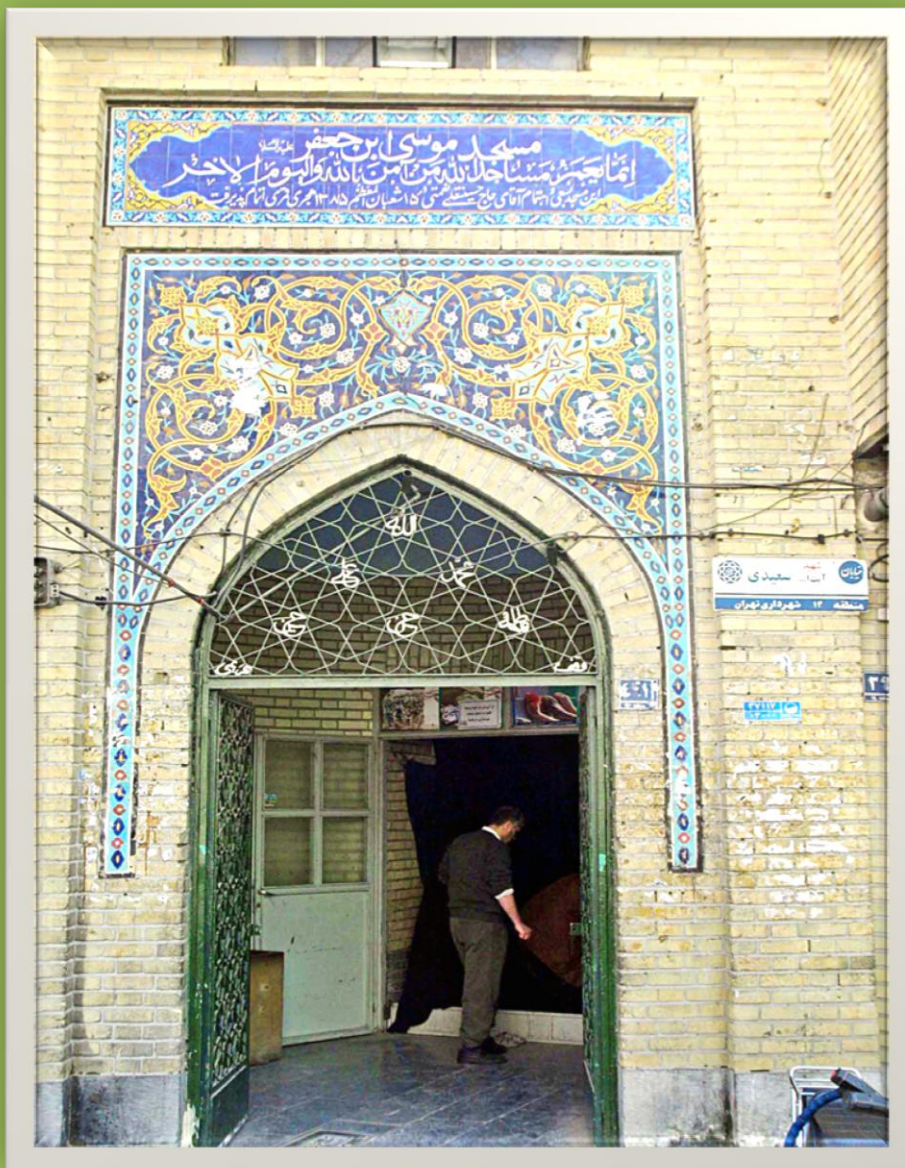

مسجد موسی بن جعفر

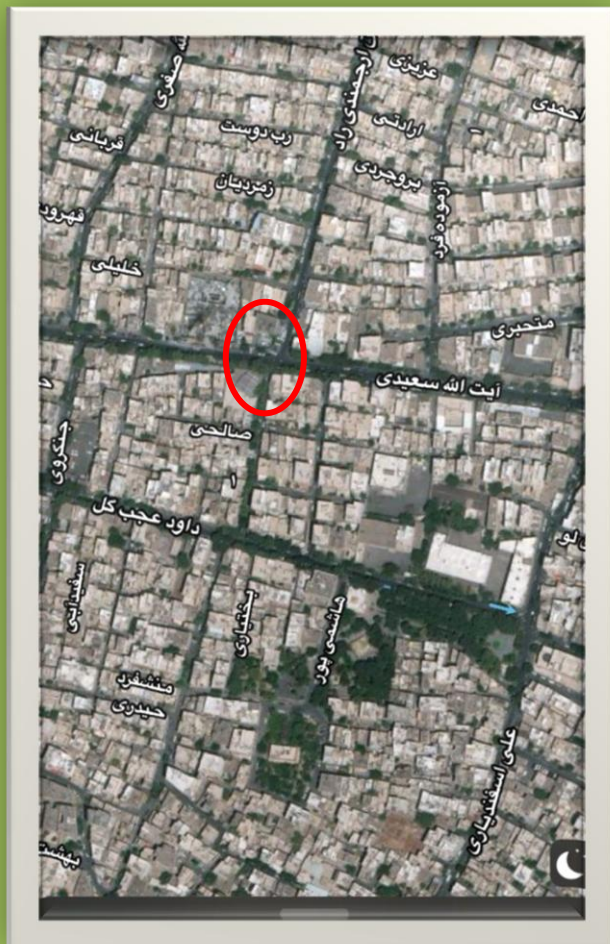
مسجدی با کارکرد سیاسی، اجتماعی

مسجد موسی بن جعفر (ع) در خیابان شهید آیت الله سعیدی، روبه روی کلانتری غیائی، از مساجد قدیمی و فعال جنوب شرق تهران است که «شهید آیت الله سعیدی» در دهه 40 وقتی از قم به تهران می آید، امام جماعت مسجد می شود. شهید آیت الله سعیدی به دلیل فعالیت علیه رژیم پهلوی تحت تعقیب ساواک بود تا اینکه اوایل دهه 50 به شهادت رسید.

ارتباط با خانم دباغ: خانم دباغ در کلاسها و سخنرانی های آیت الله سعیدی که در این مسجد تشکیل می شد شرکت می کردند. مسجد موسی بن جعفر، پایگاه فعالیت های سیاسی بوده است.

منزل آیت الله سعیدی

آیت الله سعیدی با صلاح‌دید حضرت امام (ره) به امام جماعت مسجد موسی بن جعفر (ع) در تهران برگزیده شد و این مسجد بود که به صورت سنگری برای مبارزه آن شهید سعید درآمد جوانان به گرد او جمع شدند و در سایه فعالیت‌های علمی وی، از چشمه‌های معارف اسلامی جرع‌ها برگرفتند، تلاش‌های آیت الله سعیدی در این پایگاه هدایت و مبارزه، عبارت بود از: تفسیر قرآن کریم، سخنرانی‌های متعدد که بیشتر آن توسط خود او صورت می‌گرفت، ایجاد کتابخانه، دعوت سخنران از قم و... .

ارتباط با خانم دباغ: آیت الله سعیدی، برای گروهی از بانوان در منزل خویش جلساتی تشکیل داد و به تدریس جامع المقدمات، سیوطی، مغنی و نیز عروه الوثقی پرداخت که این تلاش‌ها سبب شد شاگردان او پس مدتی با طی دوره‌های معارف اسلامی، به عنوان مبلغ اسلامی جلسات زنانه تشکیل دهند و به معرفی اسلام همّت گمارند. خانم دباغ در این جلسات شرکت کرده و پس از آشنایی بیشتر با آیت الله سعیدی به حلقه مرکزی مبارزاتی ایشان پیوستند.

زندان کمیته مشترک ضد خرابکاری

در پی دستور محمدرضا شاه، کمیته مشترک ضد خرابکاری (ساواک - شهربانی) در تاریخ چهارم بهمن ماه 1350 تأسیس گردید که در این کمیته در واقع شهربانی نقش «اداره ویژه» اسکاتلندیارد را ایفا می کرد و ساواک نقش «ام. آی. 5» را داشت. کمیته مشترک در محل اداره اطلاعات شهربانی تشکیل شد. در این تشکیلات قدرت در اختیار شهربانی قرار داشت. این موضوع برای ساواک که می خواست سرکوبگر مطلق باشد، چندان خوشایند نبود. لذا علیرغم انحلال کمیته های ساواک محمدحسن ناصری در سال 1351 مجدداً کمیته اوین را فعال نموده و رأساً نسبت به دستگیری، بازجویی و شکنجه مبارزین اقدام می نماید. با توجه به تضعیف کمیته مشترک، ساواک در اوایل سال 1352 طرحی را درمورد تغییر ساختار کمیته مشترک ضد خرابکاری تهیه و برای شاه ارسال می نماید که مورد تصویب او قرار می گیرد. اعتبارات مالی سنگین آن نیز به دستور شاه از بودجه نخست وزیری تأمین می شود.

ارتباط با خانم دباغ: در سال 1352 خانم دباغ را دستگیر و به این مکان آوردند و وی در این مکان را بسیار شکنجه دادند. تا جایی که عفونت شدید بدن ایشان را دربرگرفت و به شدت بیمار شدند.

زندان قصر

دوران قبل از انقلاب اسلامی

زندان قصر، باغ مشجر بزرگی بود که پس از عبور از در بزرگ آن، معروف به «در چوبی» و پشت سر گذاشتن دهلیزهای کوتاه به فضای مشجری می‌رسید که جاده شوسه آن به سوی شمال محوطه می‌رفت و انسان را در برابر بنای بزرگ و کهن و تیره قرار می‌داد. این زندان شماره یک بود با ۹ بند بزرگ و زندان شماره ۳ چسبیده به همین زندان بود. زندان قصر از ۴ بند و ۳ حیاط تشکیل می‌شد.

در دهه ۳۰ زندان از لحاظ خدمات و امکانات بسیار فقیر و ابتدایی بود. امکاناتی همچون آب شرب، حمام، امکانات درمانی قابل قبول، وسایل روشنایی و خنک کننده و حرارتی آن بسیار نازل بوده است در تابستان آب حوض را می‌جوشاندند، در کوزه می‌ریختند و در جایی می‌گذاشتند تا خنک شود.

زندانیان سیاسی معروفی تا سال 1357 در این زندان اسیر شدند از جمله روحانیون مذهبی، اعضای حزب ملل اسلامی، اعضای نهضت آزادی، سوسیالیست‌ها، شرکت کنندگان در قیام ۱۵ خرداد، اعضای احزاب مؤتلفه، اعضای گروه فدائیان خلق، تعدادی از چریک‌ها و نیز تعدادی از حزب توده.

ارتباط با خانم دباغ: پس از دستگیری و شکنجه خانم دباغ توسط ساواک، وی در سالهای 52 و 53 در این زندان حبس بودند.

منزل امام در نجف

روز 13 مهرماه 1344، امام خمینی (س) و فرزندش آیت الله حاج آقا مصطفی، به تبعید گاه دوم خود یعنی عراق اعزام می شوند. این پدر و پسر پس از ورود به عراق و زیارت یک هفته ای مشاهد مشرفه در شهرهای کاظمین، سامرا و کربلا به نجف اشرف رفتند و در آن شهر رحل اقامت گزیدند، اقامتی در تبعید 13 سال به طول انجامید و سال آخر آن را امام بدون فرزند شهیدش گذراند.

ارتباط با خانم دباغ: پس از فرار از کشور خانم دباغ به مجمع روحانیون مبارز و دانشجویان مبارز خارج از کشور پیوستند. پس از اینکه با گروهی از مبارزین به حج رفتند، اختلافاتی پدید آمد. خانم دباغ در پی رفع اختلافات و کسب تکلیف از امام، به نجف رفته و در این مکان با حضرت امام دیدار نمودند.

کلیسای سن مری

کلیسای سن مری کلیسایی در کشور فرانسه و در شهر پاریس است و در در محله ی چهارم پاریس واقع شده است.

ارتباط با خانم دباغ: در سال 1356 قرار بر آن شد تا در فرانسه اعتصاب غذا راه نیندازند. محل اعتصاب کلیسای سن مری در شهر پاریس بود. علت اعتصاب هم اعتراض به وضعیت زندانیان سیاسی در ایران، به خصوص شرایط سختی که «آیت الله طالقانی» و «منتظری» در زندان داشتند، بود. طبق برنامه ریزی و هماهنگی که از قبل شده بود عده زیادی از افراد مبارز و دانشجویان، از آمریکا، انگلیس، عراق و سوریه به فرانسه آمدند. اعتصاب برگزار شد و اثر تبلیغی بسیار خوبی داشت. خانم دباغ در بحث اعتصاب بسیار جدی بودند.. سخت گیری و جدیت ایشان سبب شد، روز چهارم به غش و ضعف بیفتند و آمبولانس صلیب سرخ آمد و ایشان را به بیمارستان منتقل کرد.

خج

زینبیه دمشق: آرامگاه دکتر شریعتی

پیکر «دکتر علی شریعتی»، به دلیل مانع تراشی های حکومت پهلوی، به ایران وارد نشد و در سوریه توسط دوستانش نشیع شده و پس از اقامه ی نماز میت توسط «امام موسی صدر»، در قبرستانی در مجاورت تربت پاک حضرت زینب (سلام الله علیها) به امانت مدفون گردید و هم اکنون نیز در همان مکان قرار دارد.

ارتباط با خانم دباغ: خانم دباغ در سال 56 به همراه جمعی از مبارزین برای مراسم دفن دکتر شریعتی به این مکان آمدند.

نوفل لو شاتو

دهکده نوفل لو شاتو هر چند، دهکده ای کوچک و بسیار آرام است؛ با فشار روزافزون رژیم شاه که از فعالیت های سیاسی امام در نجف بیمناک بود، حضرت امام خمینی سرانجام مجبور شد تا روز 12 مهر 1357 شهر نجف را به سوی کویت ترک کند اما دولت آن کشور نیز به خواست دولت ایران از ورود امام جلوگیری کرد تا وی سرانجام رهسپار پاریس شود. روز 14 مهر رهبر انقلاب ایران وارد پاریس شد و در منزل یکی از ایرانیان در محله کشان اقامت گزید اما موقعیت آپارتمانی محل، ازدحام زیاد ملاقات کنندگان و دیگر مسائل سبب شد تا حضرت امام خواستار تغییر این مکان شود.. اقامت حضرت امام در آن دهکده حدود چهار ماه (116 روز) به طول انجامید

ارتباط با خانم دباغ: خانم دباغ از مهر 57 تا بهمن 57 در این مکان همراه امام خمینی بودند و در کارهای منزل به همسر ایشان کمک می کردند و برخی از کارهای حفاظتی و امنیتی را به طور داوطلبانه بر عهده گرفتند.

جماران

منزل اجاره ای امام یک ساختمان آجری ساده با حیاطی به مساحت تقریبی 40 متر مربع است، اتاق پذیرایی امام با یک کاناپه و طاقچه ای ساده، به اتاقی متصل است که مجموعه محل زندگی و ملاقات های امام را تشکیل می داد. از امتیازات این بیت مجاورت آن با حسینیه جماران بود که بعد از استقرار حضرت امام در این منزل، حیات خانه به وسیله یک راهروی موقت به بالکن حسینیه متصل گردید که همواره مشتاقان زیارت آن وجود ربانی با حضور در حسینیه جماران از برکت مصاحبت و فیض رهنمودهای انسان ساز آن حضرت بهره مند می شدند.

ساختمان حسینیه جماران در سال 1275 ه. ق توسط آیت الله مرحوم سید ابراهیم جمارانی وقف گردید و در سال 1355 ه. ش به همت اهالی جماران بازسازی شده است. با توجه به اینکه حسینیه قبل از اقامت حضرت امام در دست بازسازی بود و امر گچکاری آن پس از اقامت ایشان باید انجام می شد ولی حضرت امام با این اقدام مخالفت می کنند و می فرمایند تا من زنده هستم، اینجا گچ نمی خواهد.

ارتباط با خانم دباغ: خانم دباغ برای دیدار با امام بین سال های 58 تا 67 به این مکان می آمدند.

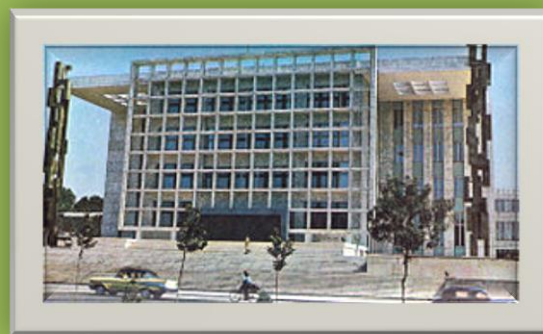
سپاه پاسداران همدان

در سال 58 قرار شد، برای حفظ و حراست از انقلاب نیرویی به نام سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تشکیل شود. از خانم دباغ هم به عنوان یکی از اعضای تصمیم‌گیری دعوت کردند. محمد منتظری، غرضی، سراج، دانش منفرد و ابوشریف از دیگر اعضاء بودند. شب‌ها و روزهای زیادی صرف طراحی، نوشتن اساسنامه و تشکیل سپاه شد. پس از آنکه تشکیلات سپاه به تأیید امام رسید و شورای فرماندهی سپاه تشکیل شد. از طرف شورا، فرماندهی سپاه همدان به خانم دباغ واگذار گردید.

ارتباط با خانم دباغ: خانم دباغ در سال‌های اولیه انقلاب فرمانده سپاه پاسداران همدان بودند. ایشان علاوه بر مسئولیت راه‌اندازی سپاه همدان، دستور داشتند، سپاه پاسداران ایلام، کرمانشاه و پاوه را نیز تشکیل بدهند. خانم دباغ تنها زن در رده فرماندهی سپاه بودند و هفت ماه مسئولیت فرماندهی سپاه همدان را با 68 نفر نیروی جوان فعال و معتقد بومی عهده‌دار بودند. درگیری و دستگیری عوامل ضدانقلاب، قاچاقچیان مواد مخدر و اسلحه، رسیدگی به مشکلات عامه مردم و مقابله با فسادهای اجتماعی منطقه بر عهده شان بود.

مجلس بهارستان (قدیم)

کاخ سنا یا ساختمان مجلس سنا (از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۸۰ ساختمان مجلس شورای اسلامی) بنایی مربوط به دوره پهلوی دوم است که در میان سال‌های ۱۳۳۲ تا ۱۳۳۷ خورشیدی [۱] در بخش شمالی خیابان سپه (خیابان امام خمینی کنونی) تهران، روبروی دانشکده افسری (دانشگاه افسری امام علی) و در نزدیکی کاخ مرمر ساخته شد. این ساختمان برای برگزاری نشست‌های مجلس سنای ایران ساخته و اختصاص داده شده بود و پس از انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ برای نزدیک به بیست سال به مجلس شورای اسلامی واگذار شد و برای برگزاری نشست‌های علنی و کمیسیون‌ها و کارهای اداری مورد بهره‌برداری قرار گرفت.

ارتباط با خانم دباغ: خانم دباغ در دوره‌های دوم و سوم و پنجم مجلس شورای اسلامی در این مکان به عنوان نماینده مجلس حضور می‌یافتند. تصویر مربوط به دوره دوم مجلس شورای اسلامی است.

کاخ کرملین مسکو

هسته مرکزی شهر مسکو ارگ یا کرملین آن است که در قرن پانزدهم در کرانه شمالی رود مسکو ساخته شده و شامل تعدادی کاخ و کلیسا است. کرملین مثلث شکل با جهت شمالی دارای ضلع هایی به طول 750 متر است. کرملین را واقعاً می توان از هر نظر، سمبولیک، تاریخی، استراتژیکی و قلب مسکو نامید. کاخ بزرگ کرملین در سال 1849 شکل کنونی را کسب کرد. کاخ جدید به طول 125 متر بود و دارای 700 اتاق از جمله آپارتمان های شخصی خانواده شخص اول کشور بود. در سال 1961 عمارت جدیدی به کرملین اضافه شد - کاخ کنگره ها. از کاخ کنگره ها برای اهداف گوناگون استفاده می کنند. برای اجرای نمایش های تئاتری و جشن های عمومی. کرملین جایی است که تمام راه های روسیه به آنجا ختم می شود. در اینجا ایوان مخوف و استالین حکومت کردند، ناپلئون از کرملین آتش گرفتن مسکو را تماشا کرد، لنین دیکتاتوری پرولتاریا را شکل داد، گورباچف مبتکر پروسترویکا (دگرگون سازی) بود، یلتسین سعی کرد اصلاحات را به انجام برساند و ولادیمیر پوتین در راه به انجام رساندن اصلاحات و قراردادن روسیه در ردیف 10 کشور پیشرفته جهان تلاش کرد.

ارتباط باخانم دباغ: در سال 1367، در هیئت حامل نامه امام به گورباچف به این کاخ آمدند.